

stemt. Baggrunden for præciseringen er, at det ellers ville være tvivlsomt, om reglerne om rejsebefragtning gjaldt for konsekutive rejser.

I *stk. 2* defineres en del vigtige begreber som bruges i dette kapitel: – Parterne i en befragtningsaftale kaldes bortfragter og befragter i modsætning til i stykgodskapitlet, hvor de kaldes transportør og afsender. I afsnittet om rejsebefragtning bruges betegnelserne rejsebortfragter og rejsebefragter og i afsnittet om tidsbefragtning betegnelserne tidsbortfragter og tidsbefragter.

Bortfragteren er den, som ved aftale bortfragter et skib til en anden. At bortfragte et skib betyder i kapitel 14 at bruge skibet til at befordre gods på den måde, aftalen forudsætter. Efter udvalgets mening er det overflødigt, således som det er gjort i den gældende sølovs § 71, at præcisere, at bortfragteren kan være reder (der skal opfylde aftalen med et skib, som denne i egenskab af reder selv disponerer over) eller befragter (frembortfragter) i forhold til anden befragtningsaftale eller en anden (der skal opfylde aftalen med et skib, som skaffes ved »indbefragtning«). Udtrykket »frembortfragtning« (»viderebortfragtning« på svensk) bruges i udkastet i §§ 315 og 382. Med udtrykket menes, at befragteren, ved en ny befragtningsaftale med en tredje person, som bortfragter påtager sig at befordre gods for denne med det skib, som den første befragtningsaftale giver befragteren rådighed over. Der hentydes ikke til den situation, at bortfragteren opfylder befragtningsaftalen med et skib, som denne har indbefragtet.

- Definitionen af *aflaster* svarer til definitionen i stykgods § 251, *stk. 2*, jf. ovenfor.
- Definitionen af *rejsebefragtning* svarer til den gældende sølovs § 71.
- I modsætning til den gældende sølov definerer udkastet *konsekutive rejser*. En aftale om konsekutive rejser er en rejsebefragtningsaftale, der gælder flere rejser med last, som skal udføres efter hinanden, ofte uden andre mellemrejser end eventuelle ballastrejser, dvs. som skal udføres »konsekutivt«, jf. nærmere Sjur Brækhus: Marius nr. 1 Fraktavtalen, Nordisk Institutt for Sjørett, Oslo 1975, s. 19-20. Antallet af rejser kan godt væ-

re fastsat til det antal rejser, skibet kan udføre i et vist tidsrum eller til det antal rejser, som svarer til befordring af en vis mængde last. Det afgørende for, om der foreligger aftale om konsekutive rejser, er om rejserne skal udføres konsekutivt, og fragten beregnes pr. rejse, jf. definitionen af rejsebefragtning.

- *Tidsbefragtning* er defineret på samme måde som i den gældende sølovs § 71.
- *Delbefragtning* defineres som en befragtningsaftale, som gælder mindre end et helt skib eller en fuld last, når certeparti anvendes. Dette er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 71. Om der foreligger delbefragtning eller stykgodstransport, afhænger således af, hvilke kontraktsdokumenter, parterne har valgt, eller har taget sigte på at vælge. Selv om certeparti ikke er udstedt, vil der foreligge delbefragtning, når parterne har benyttet et aftaledokument, som dækker væsentligt de samme punkter, som et certeparti, f.eks. en såkaldt »fixture notek«, som henviser til et bestemt certeparti-formular. Udstedelse af certeparti er den sædvanlige kontraktsform ved helbefragtning. (Ordet certeparti stammer fra det latinske udtryk »charta partita«, som er betegnelsen for den middelalderlige praksis at nedfælde befragtningsaftaler i et skriftligt dokument, som derefter blev delt i to på en tilfældig måde. I lossehavnen kunne parterne så identificere hinanden ved at sammenholde de to dele af kontraktsdokumentet).

Mens *stk. 1* angiver kapitlets materielle virkeområde, er dets geografiske virkeområde reguleret i *stk. 3*, som svarer til § 252, *stk. 1*, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse. Når dansk ret finder anvendelse efter § 312, *stk. 3*, kan de bestemmelser i befragtningskapitlet, der er præceptive, jf. § 313, *stk. 2*, ikke fraviges ved en aftale om, at et andet lands ret skal finde anvendelse. De deklaratoriske bestemmelser i befragtningskapitlet vil derimod kunne fraviges ved lovvalgsklausuler.

Foruden de tilfælde, som er nævnt i *stk. 3*, kommer befragtningskapitlet også til anvendelse i andre tilfælde, hvor dansk ret skal anvendes, jf. *stk. 4*, dvs. i tilfælde, hvor det følger